

ת"פ 4513/06/20 - מדינת ישראל נגד רותם יהלומי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 4513-06-20 מדינת ישראל נ' יהלומי

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שפי שטרצר
נגד
הנאשם: רותם יהלומי
ע"י ב"כ עו"ד אייל שמולביץ

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - במסגרת הסדר טיעון דיוני, ללא הסכמות מהותיות לעניין העונש - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של **גניבה בידי עובד**, לפי הוראות סעיף 391 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).
2. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען כי בתקופה הרלוואנטית בשנת 2019, במשך כחצי שנה, עבד הנאשם כבנקאי בצוות בנקאות אישית, בסניף של בנק דיסקונט בעיר תל אביב. בין חודש מאי 2019 לבין חודש יולי 2019 ביצע הנאשם העברות ומשיכות כספיות מחמישה חשבונות של לקוחות הבנק, בסכום כולל של 13,805 ₪. בהמשך, ולאחר שמעשיו התגלו על ידי הבנק, השיב הנאשם את הכספים. על רקע עובדות אלה הואשם הנאשם, בכתב האישום המתוקן, בעבירה הנ"ל.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן שתואר לעיל, בו הוספה העובדה שלאחר שנתגלו מעשיו השיב הנאשם את הכספים. במישור העונשי הודיעה המאשימה כי היא תגביל טיעוניה לענישה שתכלול שמונה חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בעבודות שירות, בצירוף ענישה נלווית. הצדדים הסכימו לעתור במשותף לקבלת תסקיר המבחן, כאשר ההגנה ביקשה כי התסקיר יתייחס לאפשרות ביטול ההרשעה בדין.
4. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאתו זו, בעבירה בה הואשם כאמור בפסקה 1 דלעיל. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה על עריכת תסקיר שירות המבחן.

ב. עיקר תסקירי שירות המבחן:

5. בתסקיר שנערך (מיום 06.10.21) עמד שירות המבחן על נסיבות חייו של הנאשם, יליד שנת 1977 (כבן 45 שנים כיום), גרוש ואב לשני ילדים קטינים. הנאשם בעל תואר ראשון בכלכלה ומימון

עמוד 1

מהמכללה למנהל ומחזיק ברישיון תיווך מקרקעין (ר' גם בבקשה מס' 1 בתיק). החל מחודש נובמבר 2019 עובד הנאשם כמנהל שני סניפים ברשת "ריקושט".

6. בפני שירות המבחן נטל הנאשם אחריות על המיוחס לו ושירות המבחן התרשם כי הנאשם עודנו חווה תחושות בושה ואשמה בעקבות מעורבותו בעבירה. הנאשם סיפר כי במסגרת ביצוע תפקידו הוא נחשף להתראות אודות חשבונות רדומים של לקוחות הבנק, אשר לא בוצעו בהם פעולות מזה זמן. הנאשם איתר מספר חשבונות כאלה ומשך מהם כספים. הנאשם סיפר כי הפסיק את פעולותיו האסורות מיד כשפנה אליו מנהל הסניף ואמר לו כי בעלת אחת מהחשבונות מהם ביצע משיכות לא היתה תקופה ממושכת בארץ, אך ישנו תיעוד של פעולה אשר נעשתה על ידו בחשבונה. לדברי הנאשם הוא מיד הודה מיד במעשיו, תוך שחש ברע והתמודד עם קושי רגשי משמעותי.
7. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן צער וחרטה על מעשיו והדגיש את חריגות התנהלותו זו בהתייחס לאורחות חייו. עוד ציין הנאשם כי מיד עם חשיפת מעשיו הוא השיב את כל הכספים שנטל. עם זאת, הנאשם התקשה להסביר את המניעים העומדים בבסיס התנהגותו, כאשר לטענתו הוא מצוי לטענתו בשלב ראשוני של הליך טיפולי אצל פסיכולוגית פרטית. הפסיכולוגית לא נענתה לפניות שירות המבחן לשיתוף בחוות דעתה וסירבה למסור מידע אודותיו.
8. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית של הנאשם בתחום המרמה, נוכח הצורך של הנאשם לתחזק תדמית מוצלחת ופסאדה חיובית. צורך זה הוביל לפער משמעותי בין עולמו הפנימי של הנאשם לבין זה המשתקף כלפי חוץ, שהוליד לניתוק רגשי ולטשטוש גבולות, כמו גם להתנהלות בעייתית במצבי דחק. עם זאת, שירות המבחן התרשם שהנאשם חווה את ההליך המשפטי המתנהל נגדו באופן מרתיע ומטלטל, אשר מסייע לו להכיר במורכבות מעשיו ובחומרתם. בד בבד, בשל אי השתלבות הנאשם בטיפול ייעודי, העשוי להפחית הסיכון להישנות עבירות, התקשה שירות המבחן לבוא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם או להתייחס לשאלת ביטול הרשעתו בדין. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן על השתתפות ענישה מוחשית, דהיינו מאסר בפועל לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה מותנית.
9. בדיון שנערך לאחר קבלת התסקיר עתר ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר משלים, נוכח רצונו של הנאשם להשתלב בהליכים טיפוליים והצהרתו כי ישתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, ונעתרתי לבקשה זו. בתסקיר המשלים (מיום 23.12.21), מסר הנאשם כי בחודש אוקטובר 2021 הוא שולב בהליך טיפולי במסגרת פרטית. אשר לדפוס ההסתרה, אשר עמדו בבסיס ביצוע העבירה, מסר הנאשם כי טרם שיתף את סביבתו הקרובה בהליך המשפטי המתנהל נגדו אך כוונתו לעשות כן בתקופה הקרובה.
10. שירות המבחן פנה פעם נוספת לפסיכולוגית, המטפלת בנאשם, שהפעם מסרה מידע אודות הטיפול בנאשם. מהאינפורמציה שמסרה המטפלת עלה כי הגם שהטיפול מצוי בשלביו הראשוניים, התקדמות הנאשם היא משביעת רצון. בין השאר צוין כי הנאשם משתף בצורה כנה ואותנטית את התכנים המעסיקים אותו, כמו גם את קשייו ואת הדפוסים אותם הוא מבקש לשנות. שירות המבחן התרשם כי כיום ממוקד הנאשם בתפקוד תקין, מרוכז ברווחת משפחתו ונמנע מביצוע עבירות נוספות.
11. בנסיבות אלה שינה שירות המבחן מהמלצתו הקודמת והמליץ לאמץ בעניינו של הנאשם את הפן הטיפולי-שיקומי. על כן, על מנת לחזק את הליך השינוי בחייו של הנאשם ומאמציו לתפקוד תקין והימנעות מביצוע עבירות נוספות בעתיד, המליץ שירות המבחן להסתפק בענישה מקלה, במסגרת זו

של"צ בהיקף של 250 שעות, כענישה חינוכית, לצד העמדת הנאשם במבחן לתקופה של שנה. נוכח חששו של הנאשם מפגיעה שתיגרם לו עקב הרשעתו, כמו גם חלופי הזמן, סבר שירות המבחן כי ניתן לשקול בחיוב ביטול ההרשעה בדין.

ג. הראיות לקביעת העונש ועיקר טיעוני הצדדים:

12. מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לקביעת העונש. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על עובדות כתב האישום המתוקן ונסיבות החומרה המגולמות בהן, דהיינו: העובדה שמדובר בגניבה בידי עובד כאשר העובד הוא בנקאי, בו ניתן אמון רב, אשר מעל בתפקידו בכך ששלח יד לחשבוניות של לקוחות, עשה בהם כרצונו ונטל מהם כספים. במעשיו אלה פגע אפוא הנאשם לא רק בערך החברתי של ההגנה על זכות הקניין של הלקוחות והבנק, אלא גם בערך של ההגנה על אמון הציבור במוסדות הפיננסיים.
13. לעניין קביעת מתחם העונש ההולם הפנתה ב"כ המאשימה לפסק הדין בעפ"ג (מחוזי ת"א) 11544-03-17 **מדינת ישראל נ' סלם** (29.05.2017), שם נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר בפועל, ולו לתקופה מינימלית לנשיאה בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל (שם דובר בגניבה ממעביד בסכום של 4,262 ₪, אך גם באישום נוסף בגין גניבה). בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם, בעניינו, בין מספר חודשי מאסר (לנשיאה בדרך של עבודות שירות) לבין 12 חודשי מאסר בפועל.
14. אשר לסוגיית ההרשעה טענה ב"כ המאשימה כי עניינו של הנאשם אינו עומד בשני התנאים שנקבעו בהלכה הפסוקה לעניין ביטול הרשעה בדין. **ראשית**, לא הוצגה ראייה לפגיעה קונקרטית כלשהי בנאשם עקב ההרשעה, דהיינו: לא הוצגה ראייה לכך שהנאשם יפטר מעבודתו ברשת ריקושט עקב ההרשעה, וגם לא ראייה לכך שרישיון התיווך של הנאשם יישלל (בהקשר אחרון זה הפנתה ב"כ המאשימה לרע"פ 3224/19 **אביב נ' מדינת ישראל** (28.05.2019) בו נאמר: **"גם אם יורשע המבקש, עדיין נתונה לרשות המנהלית שיקול הדעת האם להעניק לו את רישיון התיווך. הרשעה בפלילים איננה מונעת באופן 'אוטומטי' מהמבקש לקבל רישיון"**). **שנית**, נסיבות ביצוע העבירה הן חמורות ואינן מאפשרות את ביטול ההרשעה.
15. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ציינה ב"כ המאשימה את נסיבות הקולה במקרה זה - ובהן חלופי הזמן, נטילת האחריות וההליך הטיפולי אותו עובר הנאשם - וציינה בהגנותה כי בנסיבות אלה יש לגזור על הנאשם עונש בתחתית מתחם העונש ההולם. עם זאת, בשורה התחתונה עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי.
16. ב"כ הנאשם, מצידו, הגיש אסופת מסמכים, כראיות לקביעת העונש (ס/1). באסופה זו נכלל מכתב מהפסיכולוגית המטפלת בנאשם (מיום 10.01.22). במכתבה ציינה המטפלת כי הנאשם מתמסר להליך עמוק ומשמעותי, מגיע בדייקנות ובעקביות למפגשים ומגלה נכונות וכנות רבה. עוד הוסיפה: **"חשוב לי להדגיש את משמעות השיקום עבור רותם וכן לקיים את היכולת הבסיסית המכבדת לפרנס את ילדיו ולשאת במזונות בכבוד לצד מתן שירות לקהילה, תוך שמירה על מקום עבודתו החדשה שם מקיים את תפקידו נאמנה"**. באסופה נכללו כאמור מסמכים נוספים, ובהם מכתבי

המלצה (כלליים) ממעסיקיו של הנאשם בעבר ובהווה, תלושי משכורת, תעודה אודות סיום שירות מילואים וכן העתקי תעודת עוסק מורשה ורישיון תיווך במקרקעין.

17. במסגרת טיעוניו לעונש עתר ב"כ הנאשם, ובהרחבה, לביטול הרשעתו בדין של הנאשם, כפי המלצת התסקיר האחרון. ב"כ הנאשם הדגיש במיוחד את נטילת האחריות המלאה על ידי הנאשם, כמו גם העובדה - העולה מהתסקירים - כי הנאשם הורתע דיו מניהול ההליך הפלילי נגדו, והוסיף וטען כי הרשעתו בדין תגרום לו לנזק קונקרטי-ממשי. הנאשם עובד כיום כמנהל בחברת ריקושט, וכן מחזיק ברישיון תיווך במקרקעין, בו הוא עוסק. הרשעת הנאשם בדין עלולה לפגוע בשני עיסוקיו אלה וממילא באופן קשה בפרנסת הנאשם וכתולדה מכך גם בילדיו וגם בהליכי השיקום.

18. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה, שלשיטתו מלמדת על מקרים דומים בהם בוטלו הרשעות בדין. עם זאת יש לציין, כי ב"כ הנאשם לא הפנה למקרה בו דובר בבנקאי, וככלל הפנה למקרים בהם דובר בסכומי גניבה נמוכים יותר (ר' למשל ת"פ (טבריה) 11335-03-15 **מדינת ישראל נ' ארנסקס** (07.02.2016), בו דובר בגניבה מחנות של מוצרים בשווי 3,519 ₪, או ת"פ (קריית גת) 55016-09-17 **מדינת ישראל נ' אלל** (12.03.2019), בו דובר בפקידת דואר שגנבה כספים בסכום כולל 4,358 ₪). לאחר הדיון הוסיף ב"כ הנאשם והפנה לת"פ (שלום נצרת) 61124-03-18 **מדינת ישראל נ' קנדלפת** (10.04.2019), שעניינו בעובדת בנק, הגם שבגזר הדין לא פורטו מכלול נסיבות העניין - כך שלא ברורה ההשוואה לענייננו - ומכל מקום דובר שם בעתירה משותפת של הצדדים לביטול ההרשעה.

19. ב"כ הנאשם הדגיש במיוחד את הרקע לביצוע העבירה, שלטענתו נעוץ במשבר הגירושין אותו חווה הנאשם. בעקבות הגירושין ונסיבותיהם חווה הנאשם פגיעה קשה בתדמיתו, אשר הובילה למשבר נפשי. הנאשם ביצע אפוא את העבירה לא בעבור בצע כסף, אלא על רקע משבר משפחתי שהוביל למשבר נפשי-תדמיתי קשה. הנאשם אף עובר בהקשר זה הליך טיפולי - כאשר נדרש לו זמן לא מבוטל על מנת להיפתח ולהפיק את המרב מההליך - וממילא הסיכון להישנות העבירה הוא נמוך ביותר. בנסיבות אלה חזר ב"כ הנאשם ועתר לביטול ההרשעה, ולחלופין לחריגה ממתחם העונש ההולם ואי הטלת ענישה בעבודות שירות תוך הסתפקות בענישה השיקומית שהומלצה על ידי שירות המבחן.

20. הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: "**אני מביע צער וחרטה ולוקח אחריות מלאה. אני מבין את החומרה של מה שעשיתי. יחד עם זה, כפי שציין עורך הדין שלי, במידה ואקבל עבודות שירות, אני אב פעיל היום בגידול ילדי [בוכה]...**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 17 ואילך).

סוגיית ההרשעה:

ד.

21. כלל הדין הוא כי משנקבעו על ידי בית המשפט עובדות המגבשות עבירה פלילית - לרבות על יסוד הודאת הנאשם - על בית המשפט להרשיע את הנאשם בעבירה הרלוואנטית. האפשרות לנקוט בדרך של הימנעות מהרשעה היא אפשרות חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן בהם מתקיימים שני התנאים המצטברים, שנקבעו בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337, 342 (1997), כלהלן: **ראשית**, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. **שנית**, סוג העבירה מאפשר לוותר, בנסיבות המקרה המסוים, על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (להלן - הלכת **כתב**).

22. לא למותר לציין כי במהלך השנים הרבות שחלפו מאז שניתנה הלכת **כתב** חזר בית המשפט העליון ואשרר הן את תוקפה של ההלכה והן את תנאיה (ר', למשל, רע"פ 8458/18 **שטרר נ' מדינת ישראל** (04.04.19); רע"פ 2403/19 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (07.04.19); רע"פ **אביב הנ"ל**).
23. בענייננו נראה כי שני התנאים אינם מתקיימים. לעניין התנאי הראשון, אכן - כטענת ב"כ המאשימה - הנאשם לא הציג כל ראיה לנזק קונקרטי שייגרם לו כתולדה מן ההרשעה, בין במסגרת עבודתו ברשת ריקושט ובין בעבודתו בתיווך מקרקעין. פגיעה כאמור אמנם עלולה להיגרם לנאשם, אך כאמור ברע"פ **אביב** אין די באפשרות תיאורטית לפגיעה על מנת למלא את התנאי האמור.
24. בנוסף, וזה אולי העיקר כאן, התנאי השני אינו מתקיים בענייננו, שכן סוג העבירה בנסיבותיה אינו מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. מדובר כאמור בעבירה של גניבה ממעביד, שבביצועה התקיימו מספר נסיבות חומרה: **ראשית**, מדובר בגניבה על ידי בנקאי, על הפרת האמון המיוחדת המתקיימת כתולדה מכך. **שנית**, מדובר בביצוע מתמשך, שהתפרס על תקופה בת ארבעה חודשים. **שלישית**, מדובר בביצוע מתוכנן, שבמסגרתו עשה הנאשם שימוש לרעה במידע אודות חשבונות רדומים; מידע שהיה מצוי בידיו בשל תפקידו בבנק. המסקנה המתבקשת היא, אם כן, כי אין כל מקום לביטול ההרשעה במקרה זה.

ה. קביעת מתחם העונש ההולם:

25. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש לאירוע שבגיננו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
26. מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה לעניין הערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירה במקרה דנא. אכן, במקרה זה מדובר לא רק בפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ככלל על ידי העבירה של גניבה ממעביד, אלא גם בפגיעה נוספת - עקב התפקיד שמילא הנאשם כבנקאי - בערך החברתי של ההגנה על אמון הציבור במוסדות הפיננסיים; הגנה החיונית לצורך הבטחת חיי המסחר התקינים וממילא היציבות הכלכלית של המדינה. בנוסף, מדובר כאמור בנסיבות ביצוע מתוכננות, בהן ניצל הנאשם לרעה מידע אודות חשבונות רדומים, שהיה מצוי בידיו עקב תפקידו כבנקאי, וזאת על מנת לגנוב כספים מחשבונות כאלה.
27. כאשר מדובר בנסיבות מחמירות שכאלה, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם צריך לעמוד על מאסר בפועל, ולו לנשיאה בדרך של עבודות שירות (לעניין מדיניות הענישה ר' ת"פ 50252-06-17 **מדינת ישראל נ' עמש** (12.12.2019) וכן האסמכתאות המאזכרות שם. יוער, כי שם נקבע מתחם עונש הולם שבין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, אך בנסיבות ביצוע שהן חמורות מבענייננו). לפיכך, תוך שקלול מדיניות הענישה הנהוגה ומכלול נסיבות ביצוע העבירה אני קובע את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין חודשיים מאסר בפועל, לנשיאה בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ו. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם והחריגה הימנו:

עמוד 5

28. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, למעט משיקולי שיקום - המנויים בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין - שבגינם רשאי בית המשפט לחרוג לכף קולה מהמתחם. גזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם תיעשה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין.

29. בעניינו מדובר בנאשם יליד שנת 1977, כבן 45 שנים כיום, ללא כל רישומים קודמים או מאוחרים לעבירה מושא כתב האישום המתוקן. בסופו של דבר - ועל רקע ההליך הטיפולי בו השתלב הנאשם - התרשם שירות המבחן מהנאשם באופן חיובי. כפי שצוין בשני התסקירים, הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, חווה תחושות בושה ואשמה ואף חווה באופן מרתיע ומטלטל את ההליך הפלילי המתנהל נגדו. בתסקיר המשלים התרשם שירות המבחן כי כיום ממוקד הנאשם בתפקוד תקין, מרוכז ברווחת משפחתו ונמנע מביצוע עבירות נוספות. שירות המבחן אף עמד על חשיבות הפן הטיפולי-שיקומי בענישתו של הנאשם, על מנת לחזק את הליך השינוי שהוא עורך בחייו ואת מאמציו לתפקוד תקין ונורמטיבי.

30. כאמור, המלצה שירות המבחן לא הצדיקה את ביטול הרשעתו בדיון של הנאשם, מהטעם שעניינו אינו עומד בתנאי הלכת **כתב**. עם זאת, יש בהמלצה זו כדי להצדיק חריגה לכף קולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, באופן שלא יוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, על מנת לסייע להליך שיקומו של הנאשם ולחזקו. זאת, תוך איזון ההקלה המהותית האמורה בהטלת ענישה צופה פני עתיד מרתיעה וכן ענישה כלכלית משמעותית, בנוסף לענישה השיקומית עליה המליץ שירות המבחן.

31. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות סימן א' לפרק י"א לחוק העונשין.

(ב) קנס בסך של 8,000 ₪, או חודש מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.03.22 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מדי.

(ג) שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות. השירות יבוצע, בהתאם לתכנית שגיבש שירות המבחן, החל במועד שייקבע שירות המבחן בהקדם האפשרי.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו השירות יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו השירות ולהטיל עליו, במקום צו השירות, עונש נוסף.

(ד) צו מבחן, לתקופה של 12 חודשים מהיום.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו המבחן ולא ישתף פעולה עם קצין המבחן, יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו המבחן ולגזור עליו, במקום צו המבחן, עונש נוסף.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ח שבט תשפ"ב, 30 ינואר 2022, במעמד הצדדים.